

ŐRSÉGI KERÉKPÁROS VÁNDORTÁBOR - 2020. AUGUSZTUS 11-17.

Az őrségi kerékpártúra végighaladt Magyarország egyik legváltozatosabb, érintetlen, épített és természeti értékeit megtartó vidékén. A Vendvidék, az Őrség, a Vasi-hegyhát tájai egyszerre voltak alkalmasak a teljes rácsodálkozásra és a kihívásokra. Dombok, fennsíkok, lankák, hűsítő tavak, festői környezet, érintetlen erdők, épített örökségek, értékeket és apáik tudását megőrző, vendégszerető emberek vártak minket.

1. nap - Átlépés egy másik dimenzióba - Szentgotthárd

Az őrségi túra útvonala az ország legnyugatibb városában, a Rába folyó mentén fekvő Szentgotthárdon kezdődött. A sátrak elfoglalása után, mindenki megkapta a biciklijét, fejkendőjét, valamint az emlékebe elvihető kerékpáros kulacsot és a vándortáboros pólót. Ezután egy rövid, a csoport és a vezetők összeszokását segítő túrával kezdődött a kaland. A városhoz közeli Hársas-tóhoz tekertünk, ahol mindenki jól fürödhetett a völgyben felduzzasztott tóban. Az étkezéshez a helyszínt a közeli Andante étterem biztosította.

2. nap: A(z itteni) világ teteje és közepe - Szentgotthárd - Őriszentpéter

Ezen a napon a Vendvidéket és az Őrség nyugati részét jártuk be. Szentgotthárdot elhagyva Apátistvánfalván a Határőr Múzeum volt az első megállónk. A kiállítás szemléletesen mutatta be a határőrök mindennapi életét, felszerelését, feladatait. Az udvaron gulyásagyúk, Csepel teherautó, UAZ terepjáró mellett egy futurisztikusnak ható vízijármű is látható volt. Tovább haladva Kétvölgyön, a kilátó tetejéről elénk tárult a hármashatár térség legszebb panorámája, szinte a teljes Vendvidék, az osztrák és a szlovén hegyek látványa. Néhány 100 méterre voltunk egy magyar-szlovén kishatárátkelőtől, így természetesen ezt is felkerestük. Ezután Pityerszerre tekerünk, ahol az európai bölények és vadlovak rezervátuma várt ránk. A késő délutáni órákban érkeztünk meg az Őrségi Nemzeti Park jurtatáborába. A vacsorát Őriszentpéteren a Centrum étteremben kaptuk.

3. nap: Ott, ahol a madár se jár – Őrségi kör

Ezen a napon az Őrség egyik legszebb vidékét jártuk be. Figyeltünk a csendre, csodáltuk az erdő szépségét, élvezhettük a Kerka-patak hűs vizét. A túra során ellátogattunk a méltán híres szentgyörgyvölgyi és a veleméri templomokba is. Az első a gyönyörűen festett fakazettás mennyezetéről, az utóbbi a fényeiről híres. Ja, és nem mellesleg, az ország egyik legrégebbi temploma. A gerencserek földjére lépve, Magyarszombatfán pedig – a helyi polgármester (Albert Attila) szakszerű bemutatója révén – megismerkedhettünk az őrségi fazekasmesterség múltjával és jelenével. Szemünk előtt alakult át az agyagdarab gyönyörűséges repesztett falú sütőedénnyé! A vacsorát és a reggelit Őriszentpéter központjában kaptuk ezen a napon is.

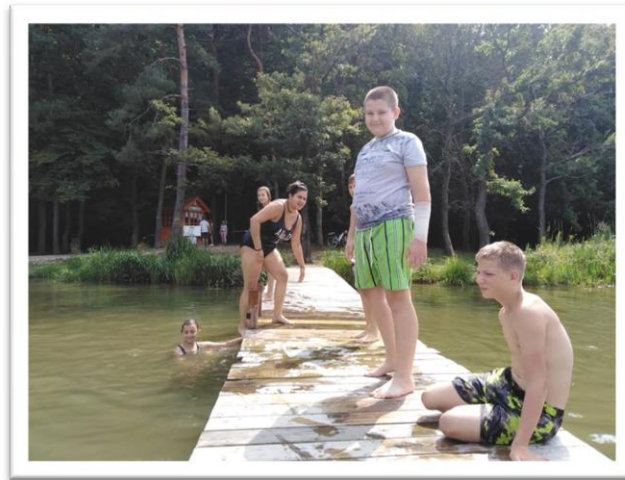
4. nap: Fel-le és a végén csobbanás – Őriszentpéter – Zalalövő

Őriszentpéter és Zalalövő közötti útvonalon volt a leghosszabb, érintetlen erdőn átvezető útszakasz, amely végén eljutottunk Zalalövőre. A település szomszédságában található Borostyán-tó partján, a strand bejáratánál lévő kemping volt a következő szálláshelyünk. Úgy gondoltuk, ha már ott van, miért hagynánk ki a zalai dombokat, amelyek lankásabbak voltak, mint az őrségiek. És a Borostyán-tó vize jól hűsítette a bicajon megizzadt testünket! Az étkezés a település központjában található étteremben volt.

5. nap: A kürtőskalács közepe – Zalalövő – Nádasd

Ezen a napon a zalai dombokról visszakanyarodtunk még egy rövid időre az Őrségbe. Természetesen csak azért, hogy megjegyezzük a különbséget. Hegyhátszentjakabon megállva,

néhány órát töltöttünk a Vadása tó környékén. A csoport egyik fele a hűsítő habokat élvezte, míg a többiek gyalogosan feltérképezték a környéket.

Az Őrség tele van természeti és épített örökséggel, értékekkel. Ilyen a szócei ősláp, a Láp-rét is. Az Őrségi Nemzeti Park Igazgatósága, mint a tábor egyik kiemelt partnere működteti itt a Lápok Házát. Egy modern, interaktív látogatóközpont, ahol a kiállításon játszva tanulhatnak a természetről a bicajosok.

Dombokkal, emelkedőkkel és lejtőkkel felkészül a Vasi-hegyhát! Nádasdon található a következő szálláshelyünk. A felújított művelődési házban egy hatalmas teremben, gyönyörű

fa parkettán, szivacsokon alhattunk. A szállásunk udvarán egy zseniális, műfüves focipályán rögtön elkezdődött a csoporttagok közötti focimeccs!

A helyben elfogyasztott vacsora után még kürtőskalácsot is süthettünk. Olyan igazit és saját kezünkkel! Érdemes azért a vacsorát is megvárni: kint a szabadban, padokon, lócákon helyi ízekkel, igazi finomságokkal készültek a vendéglátóink.

6. nap: a Kör közepe – Nádasd – Oszkó

Voltunk már a Vendvidéken, az Őrségben, a Zalai-dombokon, hát itt az ideje, hogy legyünk kicsit a Vasi-hegyháton is. De az igazi meglepetés Oszkón a Hegypásztor Körben várt ránk. Egy valódi szőlőhegy, egy mini skanzen! És egy zseniális turistaszállás. Rendes szobák, kényelmes ágyak, finom falatok. Meg persze rengeteg játék. Az utolsó este hangulatát a közös tábortűz és szalonnasütés is segítette megalapozni.

7. nap: A búcsúzás – Oszkó - Pácsony

A reggelit követően lezajlott a táborzáró összejövetelünk, melynek keretében a résztvevők emlékérmeket, illetve kisebb tárgyjutalmat vehettek át. 10 órakor elindultunk Pácsonyba, hogy az ottani vasútállomásra érkezvén leadjuk kerékpárjainkat és a fejtámlákat. Bár mindenki azt gondolta az elején, hogy az emelkedők, a hosszú útvonalak a nehezek, valójában ez a nap volt a legnehezebb. A búcsúzás napja egymástól és a tájtól. A vonaton a GYSEV kalauza kedves volt mindenkinek, mert tudta már ő is, hogy élete egyik legnagyobb és legszebb kerékpáros élményével szállt fel mindenki a vonatra.

Összegzés:

Az idei már a harmadik bringás vándortáborunk volt (2018: Börzsöny- Palócföld-Dunakanyar; 2019: Felső Tisza vidéke Fehérgyarmattól Kisvárdáig). Az előzőekhez hasonlóan, idén is nagyon fegyelmezett és összetartó volt a csapatunk, egységesek tudtunk lenni annak ellenére, hogy 10 évesektől a felnőttekig bezárólag igen vegyes volt a csoport összetétele. A hét nap alatt 206 km-t tekertünk, ami egyeseknek soknak tűnhet, de a napi túrák reggel 9-10 órától este 5-6 óráig tartottak, így még a kevésbé edzetteknek sem volt túlságosan megterhelő, sőt a hét második felére már ők is „át tudták lépni saját árnyékukat.” Szerencsénk volt az időjárással, két alkalommal is lecsapott ránk dörgéssel és villámlással a nyári vihar, de ezek késő este, illetve éjszaka zajlottak, így reggelre már napfényre ébredtünk.

A hét során három tóban (Hársas; Borostyán, Vadása) is tudtunk fürödni, ami a nyári melegben igazi felüdülést jelentett.

Szerencsénk volt, mert a 22 résztvevő alatt gördülő 44 kerék ellenére, csak egy alkalommal kellett defektet szerelnünk (kisebb egyéb beállítások azért voltak: ülés magasság, fékek, váltók stb.)

A gyerekeket sikerült kiragadni az online-ból az offline térbe, így saját tapasztalatot szerezhettek a való világról, annak minden szépségéről és kihívásáról.

Egységes volt a vélemény: ha holnap újra lehetne indulni ismét nagy örömmel tekernénk végig ezt az őrési túrát!

Lejegyezte: Varga László túravezető

